

Johann Granders helbredende vann

Johann Grander utviklet på 1980-tallet en teknologi som forandrer vannets molekylstruktur slik at det får livgivende egenskaper. Han utviklet samtidig en metode som kunne overføre de positive egenskapene til annet gjennomstrømmende vann. Granders teknolgi anvendes nå av industribedrifter, i svømmehaller, jordbruk og ved hoteldrift med forbløffende resultater.

Tekst Dag Viljen Poleszynski

At vann har spesielle egenskaper er kjent fra homøopati, som ble utviklet av den tyske legen Christian Frederich Samuel Hahnemann (1755-1843) på slutten av 1700-tallet. Etter en rekke eksperimenter mente han å kunne påvise at vann kan ta opp i seg egenskaper fra stoffer det kommer i kontakt med og at disse egenskapene ikke går tapt, selv om stoffet blir borte.

Dette ble senere bekreftet bl.a. av den franske forskeren Jacques Benveniste (1935-2004), som i en rekke strengt kontrollerte forsøkt på 1980-tallet viste at vann kan ta opp og sende ut elektroniske vibrasjoner. Vann beholder et slags avtrykk eller "merke" av det molekylet det har vært i kontakt med, dvs. at selv om man filtrerer bort f.eks. forurensninger fra vannet, vil vibrasjoner fra stoffer vannet har vært i kontakt med, fortsatt være til stede og utøve sine virkninger.

Dette fenomenet er også blitt undersøkt av fysikeren Wolfgang Ludwig. Han har vist at vann som bare er mekanisk rensert, fort-

satt belaster organismen med de elektromagnetiske frekvensene som de utrensede stoffene har overført til vannet. Det betyr at vann som er brukt mange ganger, inneholder informasjon som vi inntar hver gang vi drikker det.

Livgivende vann

Johann Grander vokste opp i en liten landsby i de østerrikske alper og interesserte seg tidlig for naturens og vannets livgivende kraft. Han fulgte i fotsporene til sin landsmann, den geniale oppfinneren Viktor Schauberg, som på begynnelsen av 1900-tallet utforsket vannets egenskaper. Schauberg viste at vann som beveget seg i spiraler, fikk nye egenskaper, blant annet ved at vannvolumet som kunne transporteres gjennom rør, kunne økes betraktelig om det gikk i spiral.

Ulik molekylstruktur

Det som skiller Grander-teknologien fra andre vanlige rensesystemer for vann, er at det søker å optimalisere vannets molekylstruktur.

Dersom vann mottar informasjon fra andre molekyler, er det ikke nok bare å rense vannet, det må også påvirkes av vann som befinner seg i en optimal molekylstruktur.

Etter mange års forskning fant Johann Grander at han kunne gjøre dette ved å kapsle inn vann med slike egenskaper i en beholder som ble senket ned i eller som kunne omrøres av vanlig, "sykt" vann, som på denne måten fikk overført riktig informasjon fra det "friske" vannet.

I begynnelsen ble Granders teorier blankt avvist av det vitenskapelige miljøet, men etter hvert fattet enkelte forskere interesse for de virkningene Grander-vannet syntes å ha. En som har støttet ham i mange år, er den østerrikske EU-parlamentarikeren Hans Kronberger, som besluttet å etterprøve alle påstandene han hadde hørt. Han gransket omkring hundre tilfeller hvor folk hadde brukt vannet til ulike formål og fant bl.a. følgende: Sentralvarmesystem som var stanset pga. kalkavleiringer og bakterievekst, fungerte optimalt etter noen få uker med "levende" vann, da bakteriene døde og kalkavleiringene forsvant. Svømmehaller kunne bruke mindre klor, vaskemaskiner brukte mindre vaskemidler og vasket like rent på lavere temperaturer, hudutslett og allergier forsvant, planter vokste raskere og grønnsaker smakte bedre.

En kreativ oppfinner

Granders oppdagelse startet med oppfinnelsen av en spesiell motor i 1982. Denne besto av magneter som var satt sammen slik at de aktiverte hverandre om og om igjen. For å

ta vare på energien fra magnetene oppfant han et batteri som fungerte på basis av rent vann. Mens han eksperimenterte med dette, oppdaget han at magnetmotorens høye frekvenser (ca. 100.000 Hz) kunne overføres til vannet. Han tok i bruk vann fra en kilde som ble ført i virvler gjennom kobberlag i fjellet og utviklet vann som syntes å ha spesielle egenskaper. Dette viste seg ved at

Viktor Schauburger

Oppfinneren Viktor Schauburger utforsket på begynnelsen av 1900-tallet vannets livgivende egenskaper. Han viste at vann som beveger seg i spiraler, får nye egenskaper. Blant annet kunne vannvolumet som kunne transporteres gjennom rør, økes betraktelig om det gikk i spiral.

Han observerte at naturen brukte implosjon som grunnleggende prinsipp, ikke eksplosjon, og at implosjoner øker den nyttbare energien i kosmos i stedet for å redusere den. En av hans samtidige, professor Felix Ehrenhaft, beregnet at implosjonskraften er 127 ganger sterkere enn de kreftene som frigjøres ved en eksplosjon. Implosjonskraften kan føles hvis vi legger hånden på avløpet i et badekar mens vi tapper ut vannet – som alltid renner ut i en spiralbevegelse.

Østerrikeren Johann Grander har utviklet en metode for behandling av vann som, ifølge russiske forskere, forandrer vannets informasjonsverdi slik at det påvirker alt liv i positiv retning.

de som drakk det, fikk bedre helse, og når han brukte det til å vanne planter, vokste de bedre og ble friskere enn planter som fikk vanlig vann.

Forklaringen på vannets helbredende egenskaper var ifølge Grander at det endret karakter. Spesielle krystallografiske teknikker har vist at vann kan ha høyst ulike molekylstruktur, avhengig av hvordan det blir behandlet. Vann som sendes gjennom rørløpningene til husholdningene, består av vannmolekyler (H_2O) som henger sammen nærmest som drueklaser i klynger med 500 molekyler eller mer i hver.

Jo mer forurenset vannet er, desto større er klyngene. Dette gjør at vannet blir "seigt" eller får høy viskositet.

Egenskaper ved Grander-vann:

- Det er blitt mer tyntflytende (lavere viskositet) enn ubehandlet vann
- Opplosningsevnen og evnen til å trenge inn i andre stoffer øker
- Vannets energi øker ved at det får sin naturlige bevegelsesstruktur tilbake
- Størrelsen på vannmolekyllkjengene reduseres
- Overflatespenningen reduseres med inntil 18 prosent
- Vannets oksygeninnhold øker
- Den mutagene (evnen til å endre DNA) virkningen av klor reduseres inntil 70 prosent
- Den bakteriedrepende evnen øker uten at vannet desinfiseres fordi bakteriekolonier splittes opp i såkalte nålekolonier. Dette gjør at næringsgrunnlaget forbrukes, slik at bakteriekolonier dør ut.
- Nedbrytningshastigheten øker for radioaktive stoffer som finnes i vann
- Det bryter ned og renses hydrokarboner som forurenses vann og natur og forbedrer derved miljøet.
- Varmeledningsevnen øker, slik at mindre energi kreves for å varme det opp
- Nøytraliserer pH i flytende gjødsel, slik at virkningen øker 4-5 ganger
- Gir mer komplett forbrenning av diesel, slik at avgasser fra dieselmotorer reduseres opptil 90 prosent.

Steinar Gundersen (t.v.) og Kjell Åbyholm, to Grander-entusiaster som sitter i styret for Naturteknologi AS.

Med Grander-teknologien kan man forbedre kvaliteten på vannet og redusere bruken av klor og andre kjemikalier i svømmebasseng.

Grander-teknologien reduserer vannets klynge størrelser fra 600 til 100, så det kommer lettere inn til kroppens vev med næringsstoffer.

Informasjonsvann

Etter høyfrekvent behandling av det østerrikske kildevannet, som kalles informasjonsvann, støpes det inn i revitaliseringsenheter som tilkobles ledningsnett. Overføring fra informasjonsvannet til det gjennomstrømmende vannet, gjør at klyngene blir reorganisert til en størrelse av kun 50 til 100 vannmolekyler. Vannet får da en enda lavere viskositet enn naturlig vann, dvs. at det blir meget tyntflytende og dermed blir et bedre løsemiddel for f.eks. mineraler og andre stoffer som kroppen trenger. Denne egen-

Norsk forskning

I Norge tok firmaet Sea Products AS utenfor Ålesund i bruk teknologien i 2003 for å øke holdbarheten av fisk og andre råvarer til bearbeiding. Et småskalaforsøk viste at bruk av Grander-behandlet sjøvann reduserte bakterieinnholdet i hel sild og filet med 90 prosent, sammenliknet med sild som ble behandlet med vanlig vann. Prøvene ble analysert av Næringsmiddeltilsynet i Ålesund.

En undersøkelse av viskositeten i destillert vann ble nylig foretatt av SINTEF, som fant at viskositeten i vann som var behandlet med Grander-teknologi, i gjennomsnitt ble redusert med opptil 13 prosent. Reduksjonen var noe mindre i springvann.

Hvor brukes Grander-vann?

Johan Grander fant tidlig at det bearbejdede vannet påvirker veksten av forskjellige vekster positivt. Dette ble i 2001 bekreftet av Universitetet i Wageningen, Nederland. Institutt for dyrevitenskap foretok et pilotprosjekt med tre like store partier settepoteter, hvorav et ble plantet i vanlig jord med kompost og to partier ble plantet uten kompost, hvorav det ene ble lagt i Grander-vann i 30 minutter før utplanting. Sammenliknet med de potetene som ikke ble lagt i vann, økte avlingen 40 prosent, nesten like mye som de som fikk kompost. "Grander-potetene" fikk lengst holdbarhet og like god smak som potetene som fikk kompost.

Også forsøk ved et gartneri i Spania har vist at avlingene av avokado økte med 70 prosent og at frukten ble moden 2 måneder tidligere enn normalt etter bruk av aktivert vann.

Grander-teknologien er til nå montert i over 1000 av de beste hotellene i Alpene og i flere tusen svømmebassenger. Blant mer enn 250.000 anlegg over hele verden er teknologien installert ved flere kommersielle anlegg i Norge, bl.a. Raufoss Badeland, Cato-senteret i Son, Sofiemyr svømmehall i Oppedal kommune og Den Gode Baker i Larvik.

Dessuten brukes den av en del

privatpersoner, blant annet på Ramme Gård i Hvitsten, hvor det også er opprettet kontakt med Universitet på Ås for gjennomføring av vanntester.

I andre land finnes bl.a. anlegg montert på drikkvannet i en småby i Namibia, byen Napier i New Zealand, hos en spesialist i kinesisk medisin i Hong Kong, en skole for funksjonshemmede i Macau, på flere gartnerier i Nederland og plantasjer i Alicante i Spania.

Teknologien er også tatt i bruk i industribedrifter, bl.a. verdens største produsent av plastbelegg til ski og snøbrett, den tyske bedriften Isosport i Eisenstadt, som i 2001 omsatte for 560 millioner kroner.

Her brukes store kjøleanlegg med et flere kilometer langt rørsystem som inneholder 50 m³ kjølevæske. Systemet er vanskelig å holde fritt for mikroorganismer, og tette rør, gjengrodde varmevekslere og annet utstyr krevde store utgifter til rensing inntil Grander-teknologien ble montert. Mens kjølevannet tidligere inneholdt inntil en million bakterier per ml, ble mengden etter installering av to enheter Grander vannbehandlere redusert til bare 100 bakterier/ml, og korrosjonen av rørene ble samtidig redusert fra 2 til mindre enn 0,025 mg!

Bruk av Granders informasjonsvann gir mindre kalkavleiringer og korrosjon i rør.

skapen gjør at vannet med nødvendige næringsstoffer lettere kommer inn til alle kroppens vev gjennom de minste blodårene. Dette bidrar til å forklare vannets helbredende egenskaper.

Russisk anerkjennelse

Russiske forskere ble i 1996 interessert i Grander-teknologien fordi de ønsket å bedre landets vannkvalitet. I 1997 reiste rådgiver Johannes Koppensteiner og kjemikeren Horst Felsch til Moskva for å presentere teknologien for en fire mann sterk delegasjon i regi av Institutt for humanøkologi og miljømedisin. Deretter ble de satt i kontakt med professor Juri A. Rachmanin, som ledet drikkevannslaboratoriet i forskningsinstituttet A.S. Sysin. Han var dessuten visepresident i Akademiet for Naturvitenskap og ekspert på drikkevann for Verdens helseorganisasjon (WHO).

Møtene med Rachmanin fant sted i et rom som ifølge dr. Felsch "nærmest liknet på en utstillingshall for apparater for vannbehandling", omkring 50 forskjellige typer i alt. Den russiske forskeren var godt kjent med prinsippene for informasjonsoverføring til vann og utarbeidet samme sommer et forskningsprogram som inkluderte fysiske, kjemiske, mikrobiologiske og medisinske undersøkelser av Grander-teknologien. De fant intet som tydet på at teknologien representerte noen som helst helsefare, og sommeren 1998 ga helsedepartementet uinnskrenket tillatelse til bruk av teknologien i Russland. En rekke vitenskapelige institutter ble en-

Mange anvendelser

Grander-teknologien er utviklet for en rekke ulike formål:

- **Drikkevann.** Det finnes tilkoblingsenheter for bruk i alt fra tappekraner til bolighus og større boliger, samt kildevann, brønner og borehull.
- **Svømmebassenger.** Teknikken brukes for å stabilisere vannet, slik at behovet for kjemikalier som klor eller brom reduseres.
- **Varmeanlegg.** Teknologien reduserer energibehovet og gir mer stabil varme.
- **Landbruk.** Forsyner dyr med renere vann og vitaliserer planteveksten. Blant annet økes proteininnholdet i melka, og revitalisert gjødsel øker gjødslingseffekten 4-6 ganger.
- **Industri.** Reduserer mikrobiologisk forurensning og gir økt kvalitet på sluttproduktene.
- **Innsjøer og dammer.** Øker kvaliteten på vannet.
- **Gruvedrift.** Ved utvinning og utvasking av metaller kreves store mengder vann. Behovet reduseres pga. økt viskositet/bedre løsning av partikler.

gasjert, og Rachmanin uttalte at det "gjennom Granders metode blir mulig å styrke vannets energi- og informasjonsegenskaper og dermed gjøre det mer verdifullt". I det videre arbeidet fikk han med seg professor Vladimir Kondratow, som hadde omfattende forskningserfaring med vannets struktur.

Etter en rekke forsøk publiserte de sammen flere artikler om Grander-vannets egenskaper i internasjonale tidsskrifter. De vitenskapelige bekreftelsene av vannets egenskaper førte til at Grander ble kandidat for Vitenskapsakademiet æresmedalje i sølv, og i 2000 ankom en russisk delegasjon fra Akademiet Østerrike for personlig å overrekke medaljen til Johann Grander.

– For den moderne naturvitenskapen i de 21. århundre er det av avgjø-

rende betydning med en sterkere inkludering av observerte naturfenomener, uttalte professor Juri A. Rachmanin, og fortsatte: – Grander har her vist oss en spennende vei!

De russiske forskerne analyserte over 90 av vannets egenskaper og mener at Grander-teknologien forandrer vannets informasjonsverdi slik at det påvirker alt liv i positiv retning. Informasjonsvannet overfører informasjon via resonansprinsippet til det gjennomstrømmende vannet. Denne overføringen endrer vannets fysiske egenskaper på tre plan: Vinkelen i vannmolekylet øker med 1,8 grader fra 104,5 til 106,3 grader, klynge størrelsen reduseres fra 500-600 til 50-100, og vannmolekylene i klyngene får en organisert struktur. □